

киятъ народъ се втурналъ къмъ църквата. Но малко хора могли да влѣзатъ въ нея; повечето останали отвънъ на двора. Всички отложили фесове. Вадичитѣ направили молебень и всички усърдно се молили, че най-сетне българското име било пакъ издигнато и българското право припознато. Българското племе се издига като народъ.

Презъ сжщата година (1870) възражданитѣ първенци се гласѣли, какъ да наредятъ своята църква, какъвъ уставъ да си изработатъ и кого да избератъ за екзархъ. Сега българитѣ добили право свободно и явно да избератъ народни представители отъ всички окрѣзи и да ги изпратятъ въ Цариградъ за изработване на устава и за избора на екзархъ. Това било първа българска победа.

Новъ будителъ и апостолъ

Въ сжщото време въ Цариградъ пристигналъ единъ слабичкъ и възсухичекъ човѣкъ, който пожелалъ да се срещне съ българскитѣ първенци. Този човѣкъ пжтувалъ тайно, ужъ като търговецъ, но не купувалъ и не продавалъ стока, не приказвалъ много и не се събиралъ съ всѣкакви хора. Около десетина млади българи се събрали тайно въ една кжща и повикали непознатия човѣкъ. Той се явилъ предъ тѣхъ и рекълъ:

— Вие тука се радвате и се грижите да се нареди свободна българска църква и да се изкопчите съвсемъ отъ ноктитѣ на фанариотитѣ. Това е добро. Но то не стига. Народътъ трѣбва да се освободи и отъ турско владичество.

Като чули тѣзи опасни думи отъ непознатия, събранитѣ изтрѣпнали на мѣстото си. Изплашили се да не би нѣкой турчинъ или нѣкой шпионинъ